

תת"ע 7535/07/10 - מוגרבי אחמד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 7535-07-10 מדינת ישראל נ' מוגרבי אחמד
תיק חיצוני: 50200770647

בפני	כב' השופטת רות וקסמן
המבקש	מוגרבי אחמד
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין, אשר ניתן ע"י כב' השופט נחשון אטינגר, בהעדר התייצבות המבקש ביום 13.9.10, ובו הורשע המבקש בביצוע עבירה של נהיגה בשכרות, ונגזר עליו קנס בגובה 2,000 ₪, פסילת רישיון נהיגה למשך שנתיים וכן פסילה על תנאי של שנה למשך שלוש שנים.

על פי כתב האישום נהג המבקש ביום 10.6.10 בשעה 07:57 בהיותו שיכור, ובדיקה שנערכה לו באמצעות מכשיר הינשוף העלתה כי ריכוז האלכוהול בליטר אויר נשוף מגיע לכדי 320 מיקרוגרם, העולה על המידה הקבועה, בניגוד לסעיפים 62(3), 64ב(א) ו-39א לפקודת התעבורה ותקנה 169 א לתקנות התעבורה.

טענות הצדדים

בתאריך 15.3.15 הגיש ב"כ המבקש את הבקשה שבפני, ובה נטען כי:

- המבקש אכן קיבל את הזימון לדיון שנערך ביום 13.9.10, אך באותה תקופה המבקש היה במצב כלכלי ואישי קשה ביותר, ולאור הקשיים הכלכליים בהם היה נתון לא הופיע למשפט ועבד לפרנסת משפחתו.
- הענישה אותה קבע בית המשפט בהיעדר המבקש הינה ענישה קשה ביותר, במיוחד לאור נסיבות האירוע. אם המבקש יורשע בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, אין כל ספק כי הענישה תהיה קלה יותר, וזאת לאור נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו האישיות של המבקש.
- מעיון בחומר הראיות, בטופס דין וחשבון על בדיקת שכרות אותו מילא השוטר חג'בי יוחאי, מפעיל הינשוף, לא סומן כי השוטר החליף פיה במכשיר הינשוף.
כמו כן, בתיק קיימות טעויות משמעותיות בכל הנוגע לזמנים.

לפיכך, באם יוותר פסק הדין אשר ניתן בהיעדר על כנו, ייגרם למבקש עיוות דין.

לבקשה צורף טופס דין וחשבון.

ד. המבקש זקוק ביותר לרישיון הנהיגה שלו, הן בפן הכלכלי - לצורך פרנסת המשפחה, והן בפן המשפחתי - הטיפול והעזרה לאשתו הנכה, אשר אותה הוא מסיע לטיפולים רפואיים והרכב המשפחתי משמש כרגליה.

לבקשה צורף מסמך הנושא כותרת "סיכום אשפוז" מיום 7.12.13 ומסמך רפואי נוסף מיום 21.11.14.

הבקשה הועברה לתגובת המשיבה, אשר התנגדה לה מן הטעם שבתאריך 10.6.10 קיבל המבקש דו"ח בגין עבירה של נהיגה בשכרות. בתחתית הדו"ח חתם המבקש על הדו"ח, מה שמעיד על עצם ידיעתו בדבר מועד הדיון. המבקש לא התייצב למועד הדיון ואף לא טרח לשלוח בקשת דחייה, ולפיכך אין לו אלא להלין על עצמו.

דין והכרעה

בנוגע למתן פסק דין בהעדר בעבירה של נהיגה בשכרות, קבעה הפסיקה כי אין כל מניעה לעשות כן, כמפורט להלן:

ברע"פ 9183/11 הסנפרץ נגד מדינת ישראל, נקבע: "מסעיף 240 לחסד"פ עולה, כי ניתן לדון נאשמים בעבירות של נהיגה בשכרות אף בלא נוכחותם. התכליות וההצדקות העומדות בהסדר הקבוע בסעיף 240 לחסד"פ, והיקף סמכות בית המשפט לדון בעניינו של נאשם בהיעדרו, כבר נדונו בפסיקת בית משפט זה (ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נגד שרון מנחם (טרם פורסם, 6.1.2009); רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז (6) 793, 799 (2003); רע"פ 3507/11 יעקב קובי ימין נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 30.6.2011).

הלכה זו שבה ואושרה גם ברע"פ 85/14 קונקוב נגד מדינת ישראל וברע"פ 4340/12 איבגי נגד מדינת ישראל.

בנוגע לטעמים המצדיקים ביטול פסק דין שניתן בהעדר, סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

א. קיום סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות

אין מחלוקת כי המבקש קיבל את הזימון לדיון, אלא שלטענת ב"כ המבקש עקב קשיים כלכליים בהם היה נתון המבקש, נבצר ממנו להופיע לדיון.

הסבר בדבר קשיים כלכליים אין בו כדי להצדיק הגשת בקשה לביטול פסק דין בחלוף כ- 5 שנים

מהרשעת המבקש.

ראה לעניין זה: רע"פ 3972/09 יצחק רובין נ' מדינת ישראל: "... בנסיבות אלו היה על המבקש להציע הסבר למחדלו, ובדין נקבע כי הסברו לעניין זה (קשיים כלכליים, בריחה מנושים, ומצב נפשי קשה), אינו מקים עילה לביטולו של פסק

הדין, ומקל וחומר שאין בו כדי להסביר את העובדה שבמשך 5 שנים החליט המבקש לנגד דרך של שב ואל תעשה".

יתרה מכך, המבקש לא תמך טענתו זו באסמכתאות רלוונטיות המצביעות על מצבו הכלכלי הקשה.

ב. עיוות דין

בגזר הדין, הוטלה על המבקש הפסילה המינימלית הקבועה בחוק, בנוסף לרכיבים של פסילה מותנית וקנס כספי ולעניין זה, קבע כבוד הש' מלצר, ברע"פ 222/13 עודה מחמוד נגד מדינת ישראל, בעניינו של מי שנדון בהעדר בעבירה של נהיגה בשכרות: "אשר לחשש מעיוות דין, הרי שעל המבקש הושת עונש הפסילה המינימאלי הקבוע בעבירה שבה הורשע, ולכן קשה לראות כיצד נגרם לו עוול כלשהו מבחינה זו".

עם זאת, ב"כ המבקש העלה טענות לגופו של עניין, וביניהן כי בטופס "דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף" לא סימן השוטר כי החליף פיה במכשיר הינשוף. טענה זו נתמכה בטופס דין וחשבון שצורף לבקשה.

לפיכך, שוכנעתי כי למבקש עלול להיגרם עיוות דין.

על יסוד האמור לעיל, הריני נעתרת לבקשה ומבטלת את פסק הדין שניתן נגד המבקש ביום 13.9.10.

מזמנת הנאשם להקראה ליום 8.6.15 שעה 09:00.

המזכירות תשלח העתק מהחלטה זו לצדדים ותזמן הנאשם, באמצעות בא כוחו, למועד הדיון האמור.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תשע"ה, 15 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.